

Dr. theol. Pálfi József laudációja
Budapest
Magyar Tudományos Akadémia
2013. szeptember 20.

„A magyar szó még nem magyar érzés, az ember, mert magyar, még nem erényes ember és a hazafiság köntösében még korántsem hazafi.” s másutt: „a tudományos emberfő mennyisége a nemzet igazi hatalma” - írta gróf Széchenyi István, aki új gondolatokat akart megismertetni nemzetével, új közvéleményt kialakítani, amely okosabban, józanabban gondolkodik, amely hajlandó a szükséges reformok megvalósítására. Ennek a nagy társadalomnevelő munkájának egyik eszköze volt az 1827-ben, a Pesten létrehozott Nemzeti Kaszinó. S itt találkoztak a majdani 1848-as szabadságharcunk nemes gondolkodói, a magyar nemesség meghatározó grémiuma, akiknek céljuk volt, hogy közelebb hozzák egymáshoz a magyar társadalom haladó híveit, a polgárságot, az értelmiséget. Széchenyi az ő idejében mély vallásosságával mindig Istenhez fordult támogatásért, bajaiban, terveiben, munkálkodásában. „Templomba megyek, Isten világosítson meg... mit tegyek?” - írta Naplójában.

Tisztelt Hölgyeim, Uraim, Barátaink! Tisztelt Elnökség!

Megismertem valakit a Partiumi Keresztény Egyetemen (vendégprofesszori minőségben), aki a maga megtalált hitével, lelkeszként, tanárként, pedagógusként, elismert tudományos kutatóként méltán válhat jelenünkben követőjévé Széchenyi István mára is igaz/érvényes, fentebb említett gondolatainak, tervének. E terv folytatásaként született meg a nemes cél: - mert az okok, az indokok ma is valóságosak, s tettekre készítő: - egy Széchenyi Szalon létrehozása jeles történelmi városunkban, Nagyváradon. Létrehozásának készítője maga is a történelem Urától értelmezi e nemes célt, ezt a még időben kijelölt feladatot legszemélyesebb mandátumos küldetésének is tekinti. Mert jól tudja, hogy az egyén- és közösség kapcsolata mennyire fontos, s hogy először a helyi erők, majd kibővítve a csatlakozandók mozgósítása a cél, s e folyamatban a motiváló készség és a józan teóriák életképessége a döntő!

Pálfi József 1967. október 13-án született az érmelléki Székelyhídon. Általános iskoláit itt, majd sikeres érettségi vizsgát tett Nagyváradon, a Történelem-filológia Líceumban. 1987 - ez a dátum vallásos hitének megerősítéseként is kiemelendő, - katonai szolgálatát követően tanulmányait a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet Református Lelkészképző Karán folytatja, sikerrel. Nagyvárad életének meghatározó színhelye. Itt szerzi meg 1992-ben első lelkészképző oklevelét, itt lesz segédlelképásztor a Nagyvárad-Olaszi Református Egyházközösségben. Innen vezet útja a mai PKE jogelődjébe, a Sulyok István Református Főiskolába, ahol tanárként, s mint első lelképásztor, megszervezi a Főiskolai Gyülekezetet. A szinte egymásba érő időben a Nagyvárad-Réti Református Egyházközösség vezetője, majd a PKE Teológiai Tanszék tanára, ahol a Rektori Tanács elnökévé nevezik ki, majd ezt követően az Egyetem Szenátusának Elnöke.

Kiváló szervezői munkáját dicséri az általa még 2002-ben létrehozott Csillagocska Alapítvány, melynek keretében közel 100 gyermek lelki, szellemi fejlődését segíti, segítik. A minden részletében a hitet megerősítő további szervezői munkája kiemelendő: a Várad Dalnokok, s Várad Asszonykórus, a Csillagocska nevű Szülők Kórusa. Mind-mind az összetartozás, az egymást hitben, barátságban, emberségben megtartandó, tartalmasabb jövődőt is megalapozó meghatározó eredmények tárháza. Még ebben az esztendőben a PKE-et fenntartó és működtető Pro Universitate Partium Alapítványának kurátora is. 2008-ban – a Biblia esztendejében – a Magyar Országgyűlés Jegyzői Testületének Szacsavay-díjával tüntetik ki. 2009-ben beadja a „Református Egyetem Erdélyben” c. doktori disszertációját, amelyet a Debreceni Református Hittudományi Egyetemen véd meg. Szakmai körökben is kimagasló elismerést vált ki, témavezető tanára dr. Gaál Botond teol. professzor méltán emeli ki tanítványa rendkívüli precizitását, oknyomozó módszerét, az erdélyi magyar felsőoktatás „üdvörténeteként” is megjelölt értékes munkáját.

Ettől az esztendődtől tagja a Magyarországi Református Egyház Doktori Tanácsának, s 2011-től az MTA külső köztestülete tagjaként elnyeri a „magyar tudományos állampolgárságot”! Kivételes érdeklődésre is

számot tartó könyve „A református felsőoktatás Erdélyben - Universitassors a reformációtól a Kolozsvári Tudományegyetemig” 2009-ben jelenik meg, amelyet dr. Kozma Tamás, a Debreceni Hittudományi Egyetem Neveléstudományi Intézetének emeritus professzora minősít. Idézem: „Olyan felsőoktatás történet, amely távlatokba helyezi a közelmúlt és a jelen törekvéseit a romániai magyar kisebbségi felsőoktatásban. Pálfi József azt feszegeti, hogy mi a hivatása a (református) egyháznak az oktatásügyben, milyen küldetést tölt be, milyen üzenetet közvetít.”

Ez a tény újabb és újabb tudományos kutatások útjait jelölik meg számára, újabb kimagasló eredményekkel, s a református teológia, s történelem további – ezidáig feltáratlan – területeit adja kezünkbe, elhivatott öntudattal, s igényességgel megírt könyveiben. Lásd: „Debreczeni István, aki megtanulta a mellényt többször ki- és begombolni”, s akár Debreczeni István, a fiatal lelkészt megértve, megtapasztalva Erdély földrajzi tájain élő népeinek mélyen a hitükben megfogant különleges szellemiségét, maga is a nemzet érdekében indul most ébresztő, s egy újabb szervezői munkával, igénnyel, a Nagyvárad Széchenyi Szalon megvalósításáért. Most megjelent legújabb könyve: „Egy keresztény Magyar Egyetem jövője Erdélyben” épp olyan fontos, tudományos feltáró munka és dokumentum(!), mint nemzete történelemalakulásának igaz nyomon követése. Kiadás alatt egy újabb... gróf Széchenyi István munkássága közel áll szívéhez, lelkéhez, gondolatvilágához. E nemzetmegtartó- és fejlesztő gondolatokat építi be tudományos munkásságába, a nevelésbe, s az oktatásba egyaránt. Pálfi József tudományos munkássága könyvekben, kötetekben, tudományos folyóiratokban, recenziókban vagy épp szerkesztett kötetekben foglalt tudományos igényessége, valamint elkötelezettsége hite, nemzete, hazája mellett mind-mind olyan dokumentum, amelyeket olvasni, s tanulni, tanítandó feladatként is felvállalhatunk.

Tisztelt Pálfi József úr!

Példaképek kellenek. Legalább egy. Az Ön esetében e példakép azt az örök jóságot is megtestesítő, Krisztus-arcu Nagyapa jelentette, aki maga volt a hit, a szellemiség, a lelkiesség, s az alkotó munka jelképe is. Ő ismertette meg Önt igen korán a bizonyos somfa-történettel, majd a Nagy Magyar Haza 64 vármegyéjének igazság-történelmével. S mire a hajdani kis legény a felnőtt korhoz vezető jelentősebb lépéseit megteszi, már tudja a feladatát: életprogramot kell megvalósítania, nem világmegváltást, hisz ez utóbbit már Valaki megtette... „Istenre hagyatkozom” mondotta Ön egy korábbi interjúban, s erre történő utalásában, s már talán akkor jelentkezett lelkében egy újabb feladat. Tán épp a mostani... Az Ön által megálmodott Széchenyi Szalon immár nem csak lelki készítés, hisz magyarságunk megtartásáról van szó és a tét nagy! E készítés a jelenben él, s egy szebb, békésebb, a jobb jövőben hívő akarattal, tettekkel, akár a maga idején ezt a legnagyobb magyar megtette, s e laudáció legelső, idézett mondata most így szól: **A MAGYAR SZÓ LEGYEN MAGYAR ÉRZÉS, AZ EMBER, MERT MAGYAR VÁLJÉK ERÉNYESSÉ, ÉS A HAZAFISÁG IGAZ HAZAFIT JELENTSEN!**

Tisztelt Pálfi József úr !

A Széchenyi Társaság nevében is kívánok Önnek, családjának, az Ön mellett mindig kitartó, áldozatokat vállaló Szüleinek, társának, Noémi asszonynak, s három gyermekének áldott, tartalmas, szép életet, külön megköszönve a Nagyváradon megálmodott Széchenyi Szalon, valamint, annak a református „universitas gondolatnak” megvalósíthatóságát is, amely még időben tárhassa ki kapuját a tudást-váró fiatalok előtt, tisztelegve a közel száz esztendő megmarcoltak emlékéért is. Isten áldása kísérelje további útját, munkásságát, Reményik Sándor: Napkelte a Várad-Velence állomáson c. versének néhány gondolatát idézve:

„Jöttem Szent László gyógyforrása mellől,
Elmélkedve Nyugatról és Keletről...
.....S a Lélekről, mely megújul magától...
A vonat befutott - s felkelt a nap,

A fejedelmi Transilvániából....”

Ön megérkezett.

Dr.Kőrösi Mária
egyetemi docens
a Széchenyi Társaság
elnökségi tagja